

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการเฝ้าระวังผู้ต้องขัง คดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติด เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรค ในการแก้ไขผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติด และ เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาวคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ เป็นการศึกษาวិจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว อายุประมาณ 18 - 25 ปีที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด จำนวน 248 คน จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั้งสิ้น 6 แห่ง สรุปผลการศึกษาดังนี้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ร้อยละ 79.0 เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.5 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 71.4 มีอายุระหว่าง 24 – 25 ปี ร้อยละ 48.4 มีอายุที่ทำความผิดที่ต่ำกว่า 18 ปี ร้อยละ 80.2 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 47.2 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 55.2 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 25.8 มีรายได้ 4,001 – 6,000 บาท/เดือน ร้อยละ 41.1 เป็นบุตรลำดับที่ 1 ร้อยละ 38.7 บิดามารดาแยกกันอยู่ ร้อยละ 37.9 ได้อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา ก่อนต้องโทษ ร้อยละ 81.9 มีฐานะทางบ้านปานกลาง ร้อยละ 70.6 ที่อยู่ของชุมชนเป็นเขตเมือง ร้อยละ 67.3 กระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 จากการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอายุเมื่อกระทำความผิดครั้งแรก ระยะเวลาที่ต้องโทษครั้งแรก การประกอบอาชีพก่อนต้องโทษ และด้านสังคม มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดใน 2 ลักษณะ คือ 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดครั้งแรก ได้แก่ ธรรมชาติแห่งช่วงวัยของวัยรุ่น คือ ความตึกคะนอง การอยากรู้ อยาก และ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 คือ ความอ่อนแอภายในจิตใจของตนเอง การกลับสู่สิ่งแวดล้อมทางสังคมเดิมเรื่องเกี่ยวกับเงินและการอยู่รอด เช่น การอธิบายเหตุผลว่าต้องการเงินมาใช้จ่ายในการสู้อึด หรือเพื่อหาเงินมาเสพยาเพราะยังเลิกไม่ได้ การถูกประทับตรา เนื่องจากเคยมีประวัติถูกจับกุมมาแล้ว ระยะเวลาที่ถูกคุมขังในครั้งแรกส่วนใหญ่ไม่รุนแรง ยาวนานมากทำให้ผู้ต้องขังบางคนไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดอีก

ข้อเสนอแนะต่อระบบเฝ้าระวังปัญหา คือ 1) การสร้างและพัฒนาให้เกิดระบบ/โครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งภายในจิตใจแก่ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่มีประสิทธิภาพ 2) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการในการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังเหล่านี้ โดยการทำงานต้องวางอยู่บนฐานของความเป็นจริง รวมทั้งการสร้างและพัฒนาโปรแกรมที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ไขปัญหาคดีการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง 3) สร้างและพัฒนาาระบบที่ช่วยให้มีการระคับระคอง/หนุนช่วยผู้ต้องขังที่เพิ่มพูนโทษ เช่น การสร้างศูนย์รับเรื่องตามจังหวัดต่างๆ เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถมาปรึกษาปัญหาต่างๆ 4) การให้ความสำคัญกับการถอดบทเรียนการทำงานของเรือนจำ/ทัณฑสถาน

มีผลงานโดดเด่นในการสร้างระบบกลไกที่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำได้
อย่างเป็นรูปธรรมในฐานนวัตกรรมใหม่ 5) พัฒนาให้มีระบบวัดและประเมินผลสำเร็จในการ
อบรมแก้ไขผู้กระทำ เพื่อที่จะชี้ให้เห็นถึงกฎเกณฑ์การพิจารณาการกระทำผิดซ้ำและการวัด
ความสำเร็จของการอบรมแก้ไข